

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3742/2020
09.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Бранка Станића, чланова већа, у ванпарничном поступку по предлогу предлагача Града Београда, чији је законски заступник Градско правобранилаштво Града Београда, против противника предлагача "Телеком Србија" Предузеће за телекомуникације а.д. Београд, ради одређивања накнаде, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Зајечару Гж 884/19 од 19.02.2020. године, у седници одржаној 09.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Зајечару Гж 884/19 од 19.02.2020. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Лазаревцу Р1 16/16 од 06.06.2017. године, одбијен је предлог предлагача којим је тражено да се обавезе противник предлагача да плати накнаду за службеност пролаза установљену решењем Одељења за имовинско-правне послове ГО Лазаревац од 23.04.2015. године преко к.п. бр. .. у дужини од 150 м и к.п. бр. .. у дужини од 250 м, обе у КО Лазаревац. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Решењем Вишег суда у Зајечару Гж 884/19 од 19.02.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба предлагача и потврђено првостепено решење. Ставом другим изреке захтев предлагача за накнаду трошкова жалбеног поступка је одбијен.

Против правноснажног решења донетог у другом степену предлагач је преко правобранилачког помоћника Бојана Добрића изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП, који се у овом поступку сходно примењује на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку и оценио да је ревизија предлагача недозвољена.

Одредбом члана 1. ЗПП прописано је да се тим законом уређују правила поступка за пружање судске правне заштите по којима се поступа и одлучује у парницама за решавање спорова насталих поводом повреде права личности и спорова из породичних, радних, привредних, имовинскоправних и других грађанскоправних односа, осим спорова за које је посебним законом прописана друга врста поступка, па је ЗПП једини пропис који уређује процедуру у тој врсти спорова која је наведена. Отуда сва правила поступка прописана тим законом морају да имају приоритет у односу на нека друга правила поступка која су евентуално прописана посебним законом. Доследном применом наведеног става произлази да се одредба члана 85. став 7. ЗПП по којој се заступање Републике Србије и њених органа, јединица територијалне аутономије и локалне самоуправе уређује посебним прописима, мора тумачити са аспекта ЗПП, а који је у ставу 6. истог члана утврдио принцип да странку мора заступати адвокат у поступку по ванредним правним лековима, изузев ако је сама адвокат. По члану 51. став 1. Закона о правобранилаштву, послове правне заштите имовинских права и интереса аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе обавља правобранилаштво аутономне покрајине, односно правобранилаштво јединице локалне самоуправе. Када је прописано да је у одређеном поступку или за предузимање само одређене радње у поступку обавезно заступање странке од стране адвоката, правобранилаштво аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе је овлашћено да предузима заступање под истим условима као и адвокат (члан 52. став 4. ЗОП), а одредбе овог закона које се односе на државно правобранилаштво сходно се примењују и на правобранилаштво аутономне покрајине и правобранилаштво јединице локалне самоуправе.

Према члану 30. наведеног закона правобранилачки помоћник и правобранилачки приправник могу предузети радње заступања у поступку пред судом, органом управе или другим надлежним органом, у границама писменог овлашћења заменика државног правобраниоца.

Закон о адвокатури („Службени гласник РС“ бр. 31/11 и 24/12) не познаје појам самостални саветник као што предвиђа Закон о правобранилаштву, већ адвокатског приправника који може бити у том својству до стицања услова за полагање правосудног испита и две године након тога ако не положи испит односно једну годину након положеног правосудног испита. Адвокатски приправник може да замењује адвоката али у складу са законом. Закон који се мора узети као основни у конкретном случају је управо Закон о правничном поступку, односно раније цитирана одредба о томе да странку у поступку по ванредним правним средствима заступа адвокат.

Када се има у виду све напред наведено следи закључак да ревизију и друга ванредна правна средства у име странке може да изјави искључиво адвокат. Како Закон о правобранилаштву изједначава градског правобраниоца са адвокатом то значи да у име града ревизију и друга ванредна правна средства може да изјави искључиво градски правобранилац, односно његов заменик имајући у виду одредбе Закона о правобранилаштву.

Како је у конкретном случају ревизију изјавио Бојан Добрић правобранилачки помоћник, иста није дозвољена у смислу члана 410. став 2. тачка 2. ЗПП, према правилу по коме ревизију не може изјавити ни адвокатски приправник или неко друго

лице запослено у адвокатској канцеларији, које је дипломирани правник са положеним правосудним испитом.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**